

ødelæggelse af de solidariske elementer i efterlønnen, som dette lovforslag indebærer og bebudede forslag lægger op til.

Hovedproblemet med de ændringer, som regeringen har aftalt med de fire borgerlige partier, er, at de fjerner mange af de solidariske elementer i efterlønsordningen, og at de gør det ringere for mange, som har brug for efterlønnen.

Socialistisk Folkeparti ønsker en mere fleksibel efterlønsordning. Men det, som regeringen med dette forslag og andre forslag lægger op til, præmierer i urimelig grad dem, der vil tjene mange penge ved siden af efterlønnen, idet efterlønsmodtageren må arbejde ubegrænset ved siden af, men med en modregning på 68 kr. pr. arbejdstime. Tidligere måtte man kun arbejde 200 timer ved siden af, men til gengæld uden modregning. Den bebudede nye ordning er derfor en forringelse for dem, der gerne vil arbejde i begrænset omfang ved siden af, men er til stor fordel for dem, der vil arbejde meget ved siden af. Dvs. et eksempel på det modsatte af solidaritet.

Socialistisk Folkeparti er tilhænger af langt større fleksibilitet med et bundfradrag før modregning på 30.000 kr. og med et loft over, hvor meget man kan tjene ved siden af og samtidig få efterløn. Det ville være til gavn for SiD'eren, der gerne vil have en mindre biindtægt, og ville samtidig løse problemerne for de efterlønsmodtagere, der ved siden af gerne vil skrive en bog, fiske eller lave frivilligt arbejde - noget finanslovsaftalens »moderne efterløn« ikke tager højde for.

Socialistisk Folkeparti er enig i, at der skal ske modregning i kapitalpension ligesom i løbende pensionsudbetaling. Men Socialistisk Folkeparti ønsker et bundfradrag, der er større end det, regeringen har aftalt med sine forligspartnere. Til gengæld kunne modregningsprocenten være højere.

Socialistisk Folkeparti er imod de mange solidariske elementer i »den moderne efterløn«, som urimeligt favoriserer dem, der har kræfter til og mulighed for at udskyde efterlønnen, og som indebærer, at man kan få 100 pct. dagpengesats og ikke kun 91 pct., hvis man kan holde ud, til man runder 62 år, at man ikke får modregning i kapitalpension, hvis man kan holde ud, til man runder de 62, og at man får udbetalt en skattepræmie på 100.000 kr., hvis man kan holde ud og arbejder i mindst 30 timer om ugen, til man er 65 år.

Man kan således hente mange penge, hvis man har kræfter til at holde ud og har et arbejde, og der er mange penge at gå glip af for dem, der som 60-årige må holde op på grund af nedslidning.

Derfor indstiller Socialistisk Folkeparti lovforslaget til forkastelse. Socialistisk Folkeparti vil hverken stemme for eller imod de stillede ændringsforslag, uanset at enkelte forslag gør lovforslaget lidt mindre brutalt. Socialistisk Folkeparti har hverken lod eller del i lovforslaget, og ændringsforslagene indebærer kun småændringer.

Et *andet mindretal* (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan stemme for de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet kan dog stemme for de af et mindretal stillede ændringsforslag.

Enhedslisten kan for det første ikke stemme for en lovgivning, som indebærer en forsikringspræmie, uden på forhånd at kende en bebudet efterfølgende lovgivning, der skal indeholde forsikringsbetingelserne. Folketinget skal reelt behandle lovforslag, der endnu ikke er fremsat. Det kan Enhedslisten ikke acceptere.

For det andet opfatter Enhedslisten denne lov som begyndelsen til en privatisering af efterlønnen, hvilket Enhedslisten er stærk modstander af. Arbejdsløshedsforsikring er og skal være en kollektiv forsikring, fordi ledighed er et fælles ansvar. Det er ikke spor anderledes, når det gælder efterløn. De veluddannede og velstillede, som har et godt og spændende job og alligevel regner med at blive på arbejdsmarkedet, behøver ikke længere betale til de nedslidte. De kan vælge bidraget fra.

De langtidsarbejdsløse eller de, som på anden måde kommer ud for sociale begivenheder, kan føle sig fristet til at spare bidraget for at få en stram økonomi til at hænge sammen, og fordi det alligevel er uoverskueligt at se så langt ud i fremtiden.

At gøre efterlønnen individuel er efter Enhedslistens mening det samme som at skyde ordningen i sæk. Det er at sløjfe solidariteten med de svageste på arbejdsmarkedet.

Hertil kommer, at der er en berettiget usikkerhed om, hvorvidt man vil kunne blive modregnet i sin opsparede efterlønskonto, hvis man mister